

Pasaje din MANA

5 noembrie.

Evr. 3:1,6:"De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus,"
6 Dar Hristos este credincios ca Fiu, peste casa lui Dumnezeu. Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne lăudăm.

14 Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să rămânem tari în mărturisirea noastră. ...

...

16 Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.

Evr. 7:27:

27 care n-are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întâi pentru păcatele

sale și apoi pentru păcatele
norodului, căci lucrul acesta l-a
făcut o dată pentru totdeauna,
când S-a adus jertfă pe Sine
Însuși.

1 Tim. 3:15:

15 Dar, dacă voi zăbovi, să știi
cum trebuie să te porți în casa
lui Dumnezeu, care este Biserica
Dumnezeului celui viu, stâlpul și
temelia adevărului.

Ps. 51:6:

6 Dar Tu ceri ca adevărul să fie în
adâncul inimii: fă dar să

pătrundă înțelepciunea înăuntrul meu!

1 Ioan 3:21:

21 Preaiubiților, dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu.

Ioan 1:47:

47 Isus a văzut pe Natanael venind la El și a zis despre el: „Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”

Fapte 8:37:

37 Filip a zis: „Dacă crezi din

toată inima, se poate.” Famenul a răspuns: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.”

Evr. 11:1-39:

1 Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.

2 Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.

3 Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin

Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din

lucruri care se văd.

4 Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.

5 Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.

6 Și fără credință este cu

neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.

7 Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.

8 Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat și a plecat

fără să știe unde se duce.

9 Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței ca într-o țară care nu era a lui și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.

10 Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.

11 Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise.

12 De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.

13 În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite, ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.

14 Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.

15 Dacă ar fi avut în vedere pe

aceea din care ieșiseră, negreșit
că ar fi avut vreme să se
întoarcă în ea.

16 Dar doreau o patrie mai bună,
adică o patrie cerească. De
aceea lui Dumnezeu nu-I este
rușine să Se numească
Dumnezeul lor, căci le-a pregătit
o cetate.

17 Prin credință a adus Avraam
jertfă pe Isaac, când a fost pus
la încercare, el, care primise
făgăduințele cu bucurie, a adus
jertfă pe singurul lui fiu!

18 El căruia i se spusese: „În
Isaac vei avea o sămânță care-ți

va purta numele!”

19 Căci se gândea că Dumnezeu poate să învieze chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.

20 Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare care avea în vedere lucrurile viitoare.

21 Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și „s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său”.

22 Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt și

a dat porunci cu privire la oasele sale.

23 Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui când s-a născut, pentru că vedeau că era frumos copilul și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului.

24 Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon,

25 ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui

Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.

26 El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.

27 Prin credință a părăsit el Egiptul fără să se teamă de mânia împăratului, pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.

28 Prin credință a prăznuit el Paștele și a făcut stropirea sângelui, pentru ca Nimicitorul celor întâi născuți să nu se atingă de ei.

29 Prin credință au trecut ei Marea Roșie ca pe uscat, pe

când egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți.

30 Prin credință au căzut zidurile Ierihonului după ce au fost ocolite șapte zile.

31 Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință.

32 Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Iefta, de David, de Samuel și de proroci!

33 Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au

căpătat făgăduințe, au astupat
gurile leilor,

34 au stins puterea focului, au
scăpat de ascuțișul sabiei, s-au
vindecat de boli, au fost viteji în
războaie, au pus pe fugă oștirile
vrăjmașe.

35 Femeile și-au primit înapoi pe
morții lor înviați; unii, ca să
dobândească o înviere mai bună,
n-au vrut să primească izbăvirea
care li se dădea și au fost
chinuiți.

36 Alții au suferit batjocuri, bătăi,
lanțuri și închisoare,

37 au fost uciși cu pietre, tăiați în

două cu fierăstrăul, chinuiți, au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prizoniți, munciți —

38 ei, de care lumea nu era vrednică —, au rătăcit prin pustiuri, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.

39 Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit,

Ps. 118:8-9:

8 Mai bine este să cauți un adăpost în Domnul decât să te

Încrezi în om;

9 mai bine să cauți un adăpost în
Domnul decât să te încrezi în cei
mari.

Ps. 125:1:

1 O cântare a treptelor Cei ce se
încred în Domnul sunt ca
muntele Sionului, care nu se
clatină, ci stă întărit pe vecie.

Prov. 3:5:

5 Încrede-te în Domnul din toată
inima ta și nu te bizui pe
înțelepciunea ta!

Is. 26:3:

3 Celui cu inima tare, Tu-i
chezășuiești pacea; da, pacea,
căci se încrede în Tine.

Is. 30:15:

15 Căci așa vorbește Domnul
Dumnezeu, Sfântul lui Israel: „În
liniște și odihnă va fi mântuirea
voastră, în seninătate și
încredere va fi tăria voastră.” Dar
n-ați voit!

Marcu 9:23-24:

23 Isus a răspuns: „Tu zici: ‘Dacă
poți.’ Toate lucrurile sunt cu

putință celui ce crede!”

24 Îndată, tatăl copilului a strigat cu lacrimi: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!”

Luca 17:5:

5 Apostolii au zis Domnului:
„Mărește-ne credința!”

Rom. 4:18-21:

18 Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut și astfel a ajuns tatăl multor neamuri, după cum i se spusese: „Așa va fi sămânța ta.”

19 Și, fiindcă n-a fost slab în

credință, el nu s-a uitat la trupul său, care era îmbătrânit — avea aproape o sută de ani — nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii.

20 El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu,

21 deplin încredințat că El ce făgăduiește poate să și împlinească.

Rom. 15:13:

13 Dumnezeuul nădejdiei să vă umple de toată bucuria și pacea

pe care o dă credința, pentru ca,
prin puterea Duhului Sfânt, să fiți
tari în nădejde!

Col. 1:23:

23 negreșit, dacă rămâneți și
mai departe întemeiați și
neclintiți în credință, fără să vă
abateți de la nădejdea

Evangeliei pe care ați auzit-o,
care a fost propovăduită oricărei
făpturi de sub cer și al cărei
slujitor am fost făcut eu, Pavel.

Evr. 13:5-6:

5 Să nu fiți iubitori de bani.

Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El
Însuși a zis: „Nicidecum n-am să
te las, cu niciun chip nu te voi
părăsi.”

6 Așa că putem zice plini de
încredere: „Domnul este ajutorul
meu, nu mă voi teme. Ce mi-ar
putea face omul?”

Iac. 1:6:

6 Dar s-o ceară cu credință, fără
să se îndoiască deloc, pentru că
cine se îndoiește seamănă cu
valul mării, tulburat și împins de
vânt încioace și încolo.

1 Pet. 1:5,7,9,21:

5 Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu prin credință pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!

...

...

7 pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care pierе și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos, ...

...

9 pentru că veți dobândi, ca

sfârșit al credinței voastre,
mântuirea sufletelor voastre. ...

...

21 care, prin El, sunteți
credincioși în Dumnezeu, care L-
a înviat din morți și l-a dat slavă,
pentru ca credința și nădejdea
voastră să fie în Dumnezeu.

1 Ioan 5:4:

4 pentru că oricine este născut
din Dumnezeu biruiește lumea; și
ceea ce câștigă biruință asupra
lumii este